

Bruxelles, 12.2.2016
COM(2016) 67 final

2016/0039 (COD)

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Tunisiei

{SWD(2016) 30 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

- Motivele și obiectivele propunerii

În paralel cu procesul de tranziție politică prelungit și fragil de după revoluția din 2011, economia Tunisiei a fost afectată de tulburări interne continue, de instabilitatea regională (inclusiv de impactul conflictelor din Libia) și de un mediu internațional nefavorabil (în special în zona euro). Aceste evoluții nefavorabile au diminuat substanțial rezultatele acestei țări în materie de creștere, precum și poziția sa bugetară și situația balanței de plăți. În 2015, în mare măsură ca urmare a impactului economic negativ al atacurilor teroriste (în special în sectoarele turismului, transporturilor și investițiilor) și al perturbării producției, cauzată de tulburările sociale, proiecțiile privind creșterea au fost puternic revizuite în scădere, situația creată afectând negativ o balanță de plăți și o poziție bugetară deja vulnerabile, și generând nevoi financiare importante.

În același timp, Tunisia a continuat să facă pași importanți în direcția consolidării mecanismelor democratice, printre care aprobarea unei noi constituții în ianuarie 2014, cu toate că tranziția politică nu a fost lipsită de dificultăți și episoade de instabilitate.

La jumătatea lunii aprilie 2013, Tunisia a ajuns la o înțelegere cu Fondul Monetar Internațional (FMI) referitor la un acord stand-by de 24 de luni în valoare de 1,75 miliarde USD, care a fost aprobat de Consiliul director al FMI în iunie 2013 și care a fost ulterior prelungit până în decembrie 2015. De asemenea, Tunisia a solicitat, în august 2013, asistență macrofinanciară (AMF) suplimentară din partea UE. Ca răspuns, Comisia Europeană a propus, în decembrie 2013, o asistență macrofinanciară în valoare de 250 de milioane EUR sub formă de împrumuturi (AMF-I), pe care colegislatorii au mărit-o la 300 de milioane EUR și au aprobat-o în mai 2014. Memorandumul de înțelegere care definește condițiile de politică aferente acestui împrumut a intrat în vigoare în martie 2015.

După încheierea celei de-a șasea revizuirii a programului FMI în luna septembrie a anului trecut, Tunisia a solicitat un nou acord cu FMI, cu o durată probabilă de 4 ani. Noul program FMI este încă în curs de negociere, dar ar urma să fie transmis spre aprobare Consiliului director al FMI în primăvara anului 2016. Operațiunea AMF-I este în parametri, în pofida unor întârzieri la nivelul implementării. Prima tranșă a fost plătită la 7 mai 2015 și, după ce Tunisia a îndeplinit condițiile convenite cu UE în cadrul memorandumului de înțelegere, a fost vărsată și a doua tranșă, la 1 decembrie 2015. Cea de-a treia și ultima tranșă ar urma să fie pusă la dispoziția Tunisiei în al doilea trimestru al anului 2016, dacă sunt îndeplinite condițiile memorandumului de înțelegere.

În acest context, prim-ministrul tunisian, printr-o scrisoare adresată președintelui Juncker în august 2015, reiterată, în decembrie, de o altă scrisoare din partea ministrului pentru cooperare pentru dezvoltare și investiții, a solicitat o a doua operațiune de asistență macrofinanciară din partea UE în valoare de 500 de milioane EUR, care va însoți următorul program FMI. Având în vedere impactul puternic al situației securității asupra economiei Tunisiei și asupra nevoilor sale de finanțare externă într-o perioadă de consolidare a tranziției politice și după o evaluare actualizată a nevoilor de finanțare externă ale țării, efectuată în colaborare cu FMI, Comisia Europeană prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de acordare, pentru a doua oară, a unei asistențe macrofinanciare (AMF-II) Republicii Tunisia în valoare maximă de 500 de milioane EUR, sub forma unor împrumuturi pe termen mediu. Suma propusă este, totodată, în concordanță cu dimensiunea preconizată a

programului FMI, cu riscurile semnificative pe care le prezintă economia tunisiană și cu angajamentul ferm al UE de a sprijini tranziția politică și economică din această țară.

Noua asistență macrofinanciară propusă va ajuta Tunisia să își acopere o parte din nevoile reziduale de finanțare externă, estimate la aproximativ 2,9 miliarde USD pentru perioada 2016-2017, în contextul noului program al FMI. Ea va permite diminuarea problemelor pe termen scurt legate de balanța de plăți și de poziția bugetară, venind în același timp în completarea programelor de ajustare și de reformă convenite cu FMI și cu Banca Mondială, precum și a reformelor convenite în cadrul operațiunilor de sprijin bugetar ale UE, în special a contractelor de sprijin în vederea consolidării statului sub egida *Programme d'appui à la relance* (PAR). AMF-II propusă este în concordanță cu orientările politicii europene de vecinătate (PEV) și cu eforturile depuse de comunitatea internațională, inclusiv în cadrul inițiativei Parteneriatul de la Deauville a G7, pentru a sprijini Tunisia în aceste vremuri dificile.

În acest context și după cum rezultă și din documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește prezenta propunere, Comisia consideră, bazându-se, în același timp, și pe evaluarea situației politice efectuată de Serviciul European de Acțiune Externă, că sunt îndeplinite condițiile politice și economice preliminare necesare acordării unei AMF având valoarea și caracteristicile propuse.

- Contextul general

După doi ani de creștere stabilă, însă redusă, a PIB-ului în contextul programului FMI (2,3 % atât în 2013, cât și în 2014), creșterea pentru 2015 a fost revizuită în scădere, la 0,5 % comparativ cu previziunea de 3 % de la începutul anului. Economia Tunisiei a suferit un puternic regres, în mare parte ca o consecință a atentatelor teroriste din 2015, care au afectat sectoare economice esențiale. Efectele adverse ale atacurilor teroriste asupra sectorului turismului (care contribuie cu aproximativ 7 % la PIB și ocupă aproximativ 15 % din forța de muncă) și asupra sectorului transporturilor (care contribuie, de asemenea, cu aproximativ 7 % la PIB și depinde în proporție de 20 % de turism), precum și asupra încrederii investitorilor străini, la care se adaugă perturbarea producției de fosfat, a transportului și a altor sectoare (prin întreruperea lucrului și greve), au contribuit la această revizuire în sens negativ. Dacă nu se vor mai produce alte șocuri, autoritățile tunisiene și FMI se așteaptă la o reluare a creșterii economice în 2016, sprijinită de o redresare lentă în sectorul turismului și de o normalizare a producției interne. Cu toate acestea, scenariul de bază prezintă riscuri majore de nerealizare.

În orice caz, aceste rate modeste de creștere nu vor fi suficiente pentru a reduce semnificativ *șomajul*, care rămâne la un nivel ridicat de 15 %, fiind deosebit de mare în rândul tinerilor și al absolvenților (peste 30 %), precum și în rândul femeilor (21,6 %). În plus, ocuparea forței de muncă în cadrul economiei informale corespunde în continuare unui procent de aproximativ 50 % din lucrătorii din grupa de vârstă cuprinsă între 15 și 24 de ani.

Inflația a fost în medie de 5,5 % în 2014 și prezintă o tendință de scădere datorată scăderii prețurilor internaționale la produsele de bază, producției interne stabile de alimente, slăbirii cererii interne și politicii monetare prudente. Se preconizează că inflația globală se va reduce la o medie de 4,9 % în 2015 și va rămâne la aproximativ 4 % în următorii 5 ani.

După înăsprirea *politicii monetare* între 2012 și jumătatea anului 2014 ca reacție la presiunile inflaționiste și la deteriorarea balanței externe și a balanței bugetare, banca centrală și-a redus rata de referință cu 50 de puncte de bază (la 4,25 %) în octombrie anul trecut, pentru a ajuta la reluarea creșterii PIB și la reducerea inflației IPC.

În ceea ce privește *finanțele publice*, Tunisia a realizat un anumit grad de consolidare bugetară în 2014, în condițiile în care soldul bugetar structural (care exclude în special costurile de

recapitalizare bancară și alte elemente cu caracter excepțional) a scăzut de la 5,1 % din PIB în 2013 la 4,2 % din PIB în 2014. Cu toate acestea, în 2015, se estimează că deficitul structural va crește la 4,7 % din PIB, în principal sub efectul măsurilor adoptate pe partea de cheltuieli după atacurile teroriste și în pofida economiilor generate, la nivel de cheltuieli, de prețurile petrolului, mai scăzute decât se preconizase. Legea bugetului pe 2016 prevede o reducere a deficitului structural la 4,2 % din PIB, care se va realiza în principal prin creșterea veniturilor (în parte datorită introducerii unei TVA), precum și printr-o reducere a cheltuielilor cu subvențiile (în principal pe fondul ipotezelor referitoare la scăderea prețului petrolului la nivel internațional și la un curs de schimb stabil). Pe de altă parte, se prevede angajarea a aproximativ 15 000 de noi funcționari publici (mai ales în sectoarele apărării și securității), măsură care va duce la creșterea cheltuielilor cu salariile.

Între timp, *datoria publică* a continuat să crească, ajungând la 50 % din PIB în 2014, și se preconizează că va atinge un nivel maxim de 61 % din PIB până la sfârșitul anului 2018, înainte de a intra pe o traiectorie de scădere. De asemenea, în următorii doi ani se preconizează o creștere substanțială a amortizărilor datoriei publice (de la aproximativ 600 de milioane USD în 2015 la peste 1,4 miliarde USD în 2017 și la aproape 1,2 miliarde USD în 2018).

Revenind la *balanța de plăți*, deficitul de cont curent a continuat să crească în 2014, ajungând la 8,9 % din PIB, față de 8,3 % din PIB în 2013, și se estimează că pentru 2015 el va rămâne la un nivel ridicat și nesustenabil, în ciuda scăderii prețului la petrol, a încetirii activității economice interne și a îmbunătățirii rezultatelor la export. Se estimează că efectele negative ale atacului terorist de la Sousse asupra turismului vor exercita o presiune suplimentară asupra deficitului de cont curent, determinând o revenire a acestuia la 8,8 % din PIB. Afluxurile de capital privat din Tunisia s-au diminuat, la rândul lor, din 2011, afectând și mai mult balanța de plăți. Investițiile străine directe nete, care au fost în medie de aproximativ 5 % din PIB în perioada 2005-2010, au scăzut la puțin peste 2 % din PIB în ultimii doi ani.

În acest context caracterizat de un deficit de cont curent mare și de intrări mai modeste de capital, Tunisia a trebuit să se bazeze tot mai mult pe afluxuri financiare oficiale. În 2015, Tunisia a reușit totodată să își acopere o parte din deficitul de finanțare externă recurgând, în ianuarie 2015, la o emisiune de euro-obligațiuni pe 10 ani în valoare de 1 miliard USD, la 5,75 %, care a fost suprasubscrisă de investitorii internaționali în ciuda faptului că nu includea o garanție suverană a unui donator străin.

Rezervele valutare oficiale au încheiat anul 2014 la nivelul de 7,7 miliarde USD, echivalentul a aproape 3 luni de importuri, inferior țintei inițiale de 9,0 miliarde USD din programul FMI. Obligațiunile internaționale în valoare de 1 miliard USD emise în ianuarie 2015 au ridicat nivelul rezervelor, dar, până la sfârșitul lunii octombrie, acestea au scăzut din nou la aproximativ 6,5 miliarde USD, echivalentul a aproape 4 luni de importuri, deoarece veniturile din turism s-au diminuat ca urmare a atacurilor teroriste. Nivelul rezervei la sfârșitul anului 2015 este estimat la 7,5 miliarde USD. Acesta este cu mult sub nivelul de 8,2 miliarde USD preconizat de FMI pentru sfârșitul anului în contextul celei de a 6-a revizuirii a programului (finalizată în septembrie 2015) și este comparabil cu ținta de 10,1 miliarde USD la nivel de rezerve din programul inițial.

Datoria externă a crescut de la 48 % din PIB în 2011 la un nivel estimat de 56,2 % din PIB în 2014 și se preconizează că va atinge un nivel maxim de 72,3 % din PIB în 2018, înainte de a se înscrie pe o traiectorie descendentă. Ratingurile suverane ale Tunisiei au fost reduse de mai multe ori din 2011 încoace, ultima dată în 2014 (de la Ba2 la Ba3 de către Moody's și de la BB la BB- de către Standard & Poor's).

Tunisia se confruntă în continuare cu provocări importante în materie de reforme structurale. Deși între 2000 și 2010, Tunisia s-a bucurat de o perioadă de creștere economică relativ ridicată pe cap de locuitor (una dintre cele mai ridicate în rândul importatorilor de petrol din Orientul Mijlociu și Africa de Nord), ea continuă să se confrunte cu o serie de deficiențe structurale. În mod concret, Tunisia este excesiv de dependentă de o industrie axată pe exporturi, cu o valoare adăugată mică, situată în apropierea zonei de coastă, care contribuie la un model de dezvoltare economică regională dezechilibrată și suferă de pe urma unei piețe rigide a forței de muncă și a unei necorelări a competențelor, elemente ce determină o rată ridicată a șomajului, în special în rândul tinerilor. Adăugând la cele de mai sus percepția nefavorabilă a unor elemente precum transparența și guvernanta economică, acest model de creștere a condus la o distribuție inechitabilă a avantajelor economice în rândul populației.

În general, progresele reformelor sunt în continuare limitate, parțial din cauza tranziției politice delicate, deși recente evoluții pozitive sunt încurajatoare, iar guvernul își menține angajamentul de a continua pe calea unor reforme pozitive. Cea mai mare parte a eforturilor depuse în vederea unor reforme-cheie (în special cu privire la politica și administrarea fiscală, îmbunătățirea climatului de afaceri și de investiții și reforma sectorului financiar) a fost substanțială și ar trebui să pregătească terenul pentru implementarea unor reforme mai profunde. Pentru a fi complet implementate, alte reforme vor necesita în continuare noi etape intermediare, precum și un puternic angajament și sprijin politic (de exemplu, reforma prețurilor subvenționate și îmbunătățirea mecanismelor de securitate socială).

La 7 iunie 2013, Consiliul de administrație al FMI a aprobat, astfel cum s-a menționat anterior, un acord stand-by de doi ani în valoare de 1,75 miliarde USD (400 % din cota Tunisiei), care a fost ulterior prelungit până în decembrie 2015. Tunisia a solicitat un nou acord cu FMI, care se preconizează că va avea o durată de 4 ani și va fi probabil sprijinit de un mecanism de finanțare extinsă. Programul, care este încă în curs de negociere, ar urma să fie transmis spre aprobare Consiliului director al FMI în primăvara anului 2016. Deși valoarea sa finală nu a fost încă stabilită, este de așteptat ca ea depășească actualul acord stand-by.

Previziunile revizuite care au fost elaborate în luna noiembrie de către FMI indică nevoi importante în ceea ce privește balanța de plăți pentru perioada 2016-2017, deficitul total de finanțare externă fiind estimat la 5,1 miliarde USD (2,7 miliarde USD în 2016 și 2,4 miliarde USD în 2017). Acest deficit de finanțare poate fi pus, în linii mari, pe seama a trei factori: un deficit de cont curent constant ridicat, necesitatea de a constitui rezerve valutare în perioada 2016-2017 și cerințele de amortizare importantă a datoriei preconizate, în special pentru 2017. Noua operațiune AMF propusă în valoare de 500 de milioane EUR ar acoperi aproximativ 19,2 % din deficitul de finanțare rezidual.

De asemenea, Tunisia a beneficiat în trecut de sprijin financiar din partea mai multor donatori bilaterali (în special SUA și Japonia, dar și Algeria), precum și din partea altor donatori multilaterali (Banca Mondială și Banca Africană de Dezvoltare, în special) și este probabil ca aceștia să contribuie cu noi fonduri în perioada următoare. În cadrul asistenței oferite de UE, AMF-I în valoare de 300 de milioane EUR, care este implementată cu succes în prezent, contribuie substanțial la înfăptuirea unor reforme esențiale și furnizează sprijinul financiar atât de necesar.

- Dispoziții în vigoare în domeniul propunerii

Anterior, Decizia nr. 534/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului de acordare a unei prime tranșe de asistență macrofinanciară în valoare de 300 de milioane EUR Republicii Tunisia a fost adoptată de Parlamentul European și de Consiliu la 15 mai 2014¹.

- Coerența cu celelalte politici și obiective ale Uniunii

UE urmărește să dezvolte o relație strânsă cu Tunisia și să sprijine reformele economice și politice ale acestei țări. În 1995, Tunisia a devenit prima țară din sudul Mediteranei care a semnat un acord de asociere cu UE. Acest acord, care a intrat în vigoare în 1998, continuă să constituie temeiul juridic pentru cooperarea bilaterală. Relațiile bilaterale au fost și mai mult consolidate în cadrul politicii europene de vecinătate a UE, inclusiv prin adoptarea planurilor de acțiune pe cinci ani din cadrul PEV de stabilire a obiectivelor strategice pentru această cooperare; cel mai recent dintre acestea acoperă perioada 2013-2017. Tunisia este, de asemenea, membră a Uniunii pentru Mediterana. Legăturile economice cu UE sunt, la rândul lor, importante. Tunisia a finalizat eliminarea tarifelor pentru produse industriale în 2008, devenind astfel prima țară mediteraneeană care a încheiat un acord de liber schimb cu UE. Tunisia este țara vecină care își desfășoară cea mai mare parte a schimburilor comerciale cu UE. În 2014, UE a fost sursa a 64,7 % din importurile Tunisiei și destinația a 72,5 % din exporturile sale. De asemenea, Tunisia este foarte dependentă de UE în ceea ce privește investițiile străine directe și alte fluxuri financiare, transferuri externe și intrări de capital din turism. În octombrie 2015, UE și Tunisia au început oficial negocierile privind o zonă de liber schimb aprofundată și cuprinzătoare, cu scopul de a permite accesul nerestricționat al Tunisiei la piața unică a Uniunii.

Asistența macrofinanciară din partea UE ar veni în completarea granturilor mobilizate în cadrul Instrumentului european de vecinătate și al programului-cadru și, în special, a condiționalităților prevăzute în cadrul pachetelor de sprijin bugetar PAR-IV și PAR-V implementate de UE. Prin sprijinul acordat adoptării de către autoritățile tunisiene a unui cadru corespunzător pentru politica macroeconomică și reformele structurale, asistența macrofinanciară din partea UE ar consolida valoarea adăugată a implicării globale a UE, sporind eficacitatea intervenției globale a UE și prin alte instrumente financiare.

De la declanșarea primăverii arabe, UE și-a afirmat cu diferite ocazii angajamentul de a sprijini Tunisia în procesul de reformă economică și politică. UE și-a dublat sprijinul financiar sub formă de granturi, Tunisia devenind astfel cel mai mare beneficiar de fonduri în cadrul programului SPRING și al programului „umbrelă”.

Cu toate că drumul Tunisiei către o adevărată democrație nu este lipsit de dificultăți și că persistă incertitudini semnificative, această țară a luat măsuri importante în vederea realizării reformelor politice. Există, de asemenea, un cadru solid și tot mai intens al relațiilor bilaterale dintre UE și Tunisia în cadrul Acordului de asociere, al politicii europene de vecinătate și al altor inițiative recente.

În acest context, se consideră că Tunisia îndeplinește condițiile politice prealabile pentru a beneficia de asistența macrofinanciară acordată țărilor terțe, în special în ceea ce privește respectarea democrației, a drepturilor omului și a statului de drept, și că este o țară cu care UE întreține relații politice și economice strânse. O evaluare detaliată a îndeplinirii acestor criterii politice pentru acordarea AMF, elaborată de Serviciul European de Acțiune Externă, este anexată la documentul de lucru al serviciilor Comisiei care însoțește propunerea. Propunerea de asistență macrofinanciară concordă cu angajamentul UE de a sprijini tranziția economică și politică a Tunisiei.

¹ JO L 151, 21.5.2014, p. 9.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRII IMPACTULUI

- Consultarea părților interesate

Asistența macrofinanciară este acordată ca parte integrantă a sprijinului internațional pentru stabilizarea economică a Tunisiei. Pentru elaborarea prezentei propuneri de acordare a unei asistențe macrofinanciare, serviciile Comisiei s-au consultat cu Fondul Monetar Internațional și cu Banca Mondială, care au pus deja în aplicare programe financiare considerabile și sunt în curs de a elabora programe noi. Comisia a consultat Comitetul economic și financiar la 10 decembrie 2015 și a primit aprobarea acestuia pentru propunere. Comisia a menținut, de asemenea, contacte regulate cu autoritățile tunisiene.

- Obținerea și utilizarea expertizei

O evaluare operațională pentru verificarea calității și a fiabilității circuitelor financiare și a procedurilor administrative din sectorul public al Tunisiei a fost efectuată de către Comisie cu ajutorul unor experți externi în decursul lunii decembrie 2013. Rezultatele acestei evaluări, care au fost în general pozitive, au fost transmise autorităților tunisiene și delegației UE în ianuarie 2014 în vederea unor activități viitoare cu privire la domeniile în care se pot aduce îmbunătățiri.

- Evaluarea impactului

Asistența macrofinanciară a Uniunii este un instrument de urgență cu caracter excepțional și se acordă în vederea soluționării crizelor cu care se confruntă țările terțe la nivelul balanței de plăți. Prin urmare, această propunere de acordare a AMF este scutită de obligația efectuării unei evaluări a impactului în conformitate cu orientările Comisiei privind o mai bună legiferare [SWD(2015) 111 final], deoarece există un imperativ politic de a progresa rapid în această situație de urgență care necesită un răspuns prompt.

La un nivel mai general, AMF și programul de ajustare și de reformă economică aferent vor contribui la reducerea nevoilor de finanțare pe termen scurt ale Tunisiei, sprijinind, în același timp, măsurile politice care urmăresc consolidarea balanței de plăți și a sustenabilității bugetare pe termen mediu și generând o creștere economică sustenabilă, astfel cum s-a convenit cu FMI în contextul noului program. AMF va contribui în mod semnificativ la îmbunătățirea eficienței și transparenței gestionării finanțelor publice și va încuraja reformele structurale sprijinind, ca obiective finale, consolidarea bugetară și ajustarea balanței de plăți, precum și productivitatea și creșterea ocupării forței de muncă, și promovând armonizarea reglementărilor și integrarea economică cu UE, inclusiv în contextul acordului de liber schimb aprofundat și cuprinzător, în prezent în curs de negociere.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

- Rezumatul acțiunii propuse

Uniunea Europeană pune la dispoziția Tunisiei o AMF în valoare totală de maximum 500 milioane EUR, acordată sub forma unui împrumut pe termen mediu. Asistența va contribui la acoperirea nevoilor reziduale de finanțare externă ale Tunisiei din perioada 2016-2017 identificate de Comisie pe baza estimărilor efectuate de FMI.

Se intenționează ca asistența să fie acordată în trei tranșe de împrumut în valoare de 200 de milioane EUR, 150 de milioane EUR, respectiv, 150 de milioane EUR. Plata primei tranșe este prevăzută să aibă loc la jumătatea anului 2016. Cea de-a doua tranșă, condiționată de o serie de măsuri, ar putea fi acordată în al patrulea trimestru din 2016. Cea de-a treia și ultima tranșă ar putea fi pusă la dispoziție în prima jumătate a anului 2017, sub rezerva îndeplinirii măsurilor de politică. Asistența va fi gestionată de Comisie. Sunt aplicabile dispoziții specifice privind prevenirea fraudei și a altor nereguli, în conformitate cu Regulamentul financiar.

Așa cum se întâmplă de regulă în cazul AMF, plățile vor fi condiționate de evaluările pozitive ale programului în cadrul noului acord financiar cu FMI. În plus, Comisia și autoritățile tunisiene vor stabili de comun acord măsurile specifice de reformă structurală într-un memorandum de înțelegere. Comisia va viza reformele structurale având ca scop îmbunătățirea gestionării macroeconomice generale și a condițiilor pentru o creștere sustenabilă (de exemplu, transparența și eficiența gestionării finanțelor publice, reformele bugetare, reformele în domeniul protecției sociale, reformele de pe piața muncii și reformele de îmbunătățire a cadrului de reglementare pentru comerț și investiții). Aceste măsuri de reformă vor veni în sprijinul agendei de reformă a autorităților și vor completa programele convenite cu FMI, Banca Mondială și alți donatori, precum și programele de politică asociate operațiunilor de sprijin bugetar ale UE. Ele vor fi în concordanță cu principalele priorități în materie de reformă economică asupra cărora au convenit UE și Tunisia în contextul planului de acțiune comun din cadrul PEV și al altor documente strategice. De asemenea, acestea vor valorifica reformele structurale implementate în baza AMF-I.

Decizia de a acorda AMF integral sub formă de împrumuturi este justificată de nivelul de dezvoltare al Tunisiei (măsurat în funcție de venitul pe cap de locuitor) și de indicatorii datoriei. Decizia este, de asemenea, conformă cu tratamentul acordat Tunisiei de Banca Mondială și de FMI. De altfel, Tunisia nu este eligibilă pentru finanțare preferențială din partea Asociației Internaționale pentru Dezvoltare sau a facilității extinse de credit a FMI.

- Temeiul juridic

Temeiul juridic al prezentei propuneri este articolul 212 din TFUE.

- Principiul subsidiarității

Principiul subsidiarității este respectat deoarece obiectivele restaurării stabilității macroeconomice pe termen scurt a Tunisiei nu pot fi îndeplinite în mod suficient de către statele membre, ci pot fi realizate mai bine de către Uniunea Europeană. Motivele principale sunt constrângerile bugetare existente la nivel național și nevoia unei coordonări strânse între donatori pentru a maximiza amploarea și eficiența ajutorului.

- Principiul proporționalității

Propunerea respectă principiul proporționalității: ea se limitează la minimul necesar pentru a atinge obiectivele stabilității macroeconomice pe termen scurt și nu depășește ceea ce este necesar în acest scop.

Așa cum a constatat Comisia pe baza estimărilor făcute de FMI în contextul viitorului acord privind mecanismul de finanțare extinsă, valoarea asistenței corespunde unui procent de 19,2 % din necesarul rezidual de finanțare pentru perioada 2016-2017. Acesta corespunde normelor standard privind repartizarea sarcinilor pentru operațiunile AMF. Dată fiind

asistența promisă Tunisiei de alți donatori și creditori bilaterali și multilaterali, se consideră că acest procentaj constituie un nivel corespunzător de partajare a sarcinii, pentru UE. Dacă se ia în considerare cea de-a treia tranșă neplătită din cadrul AMF-I, asistența financiară totală aferentă AMF-I și AMF-II în perioada 2016-2017 corespunde unui procent de 23,4 % din necesarul rezidual de finanțare estimat.

- Alegerea instrumentelor

Finanțarea de proiecte sau asistența tehnică nu ar fi adecvată sau suficientă pentru atingerea acestor obiective macroeconomice. Principala valoare adăugată a AMF comparativ cu alte instrumente ale UE ar fi reducerea constrângerii financiare externe și contribuția la crearea unui cadru macroeconomic stabil, inclusiv prin promovarea unei balanțe de plăți și a unei situații bugetare sustenabile, și a unui cadru adecvat pentru reformele structurale. Prin contribuția la instituirea unui cadru global corespunzător în materie de politică, AMF crește eficacitatea acțiunilor finanțate în Tunisia prin alte instrumente financiare ale UE, cu aplicare mai restrânsă.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Asistența preconizată ar fi furnizată sub forma unui împrumut și ar trebui să fie finanțată printr-o operațiune de împrumut pe care Comisia o va desfășura în numele UE. Costurile bugetare ale asistenței vor corespunde provizionării, la o rată de 9 %, a sumelor vărsate în fondul de garantare pentru împrumuturile externe ale UE, de la linia bugetară 01 03 06 („provizionarea Fondului de garantare”). Presupunând că prima și a doua tranșă din cadrul împrumutului se vor plăti în 2016 și vor avea o valoare totală de 350 de milioane EUR, iar cea de-a treia tranșă se va plăti în 2017, și va avea o valoare de 150 de milioane EUR, și ținând cont de normele care reglementează mecanismul fondului de garantare, provizionarea va avea loc în bugetele 2018-2019. Pe baza prognozelor actuale privind utilizarea liniei bugetare 01 03 06, Comisia estimează că impactul bugetar al operațiunii poate fi suportat.

5. ELEMENTE OPȚIONALE

- Clauza de reexaminare / de revizuire / privind încetarea de drept a efectelor juridice

Propunerea include o clauză privind încetarea de drept a efectelor juridice. Asistența macrofinanciară propusă urmează să fie pusă la dispoziție pentru o perioadă de doi ani și jumătate, începând din prima zi după intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere.

Propunere de

DECIZIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI**de acordare a unei asistențe macrofinanciare suplimentare Tunisiei**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,
 având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 212,
 având în vedere propunerea Comisiei Europene²,
 după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,
 hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară³,
 întrucât:

- (1) Relațiile dintre Uniunea Europeană (denumită în continuare „Uniunea”) și Republica Tunisia (denumită în continuare „Tunisia”) se dezvoltă în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV). Tunisia a fost prima țară mediteraneeană care a semnat un acord de asociere cu UE, la 17 iulie 1995; acesta a intrat în vigoare la 1 martie 1998. În temeiul acestui acord de asociere, Tunisia a finalizat eliminarea tarifelor pentru produsele industriale în 2008, devenind astfel prima țară mediteraneană care a intrat într-o zonă de liber schimb cu Uniunea. Dialogul politic bilateral și cooperarea economică au fost dezvoltate și prin intermediul planurilor de acțiune din cadrul PEV, dintre care cel mai recent acoperă perioada 2013-2017.
- (2) După revoluție și îndepărtarea de la putere a președintelui Ben Ali, la 14 ianuarie 2011, în Tunisia au fost organizate primele alegeri libere și democratice, la 23 octombrie 2011. În ianuarie 2014, a fost adoptată o nouă constituție, iar în al patrulea trimestru al anului 2014 au avut loc alegeri parlamentare și prezidențiale, cu eforturi concertate din partea principalilor actori politici în vederea realizării de reforme pentru crearea unui veritabil sistem democratic.
- (3) În paralel cu acest proces de tranziție politică, economia Tunisiei a fost afectată de tulburări interne continue, de instabilitatea regională (inclusiv de impactul conflictelor din Libia) și de un mediu internațional nefavorabil (în special în Uniunea Europeană, principalul partener comercial al Tunisiei). Aceste evoluții nefavorabile au diminuat substanțial performanțele de creștere ale acestei țări, afectând totodată poziția sa bugetară și situația balanței de plăți.
- (4) Începând din 2011, ca urmare a schimbărilor politice survenite în Tunisia, Uniunea și-a exprimat angajamentul ferm de a sprijini această țară în procesul de reformă economică și politică. UE și-a majorat sprijinul financiar acordat Tunisiei, consolidând cooperarea în numeroase domenii, printre care societatea civilă, sistemul electoral,

² JO C [...], [...], p. [...].

³ Poziția Parlamentului European din ... și Decizia Consiliului din ...

securitatea, dezvoltarea regională și reformele sociale și economice. Uniunea a oferit de asemenea posibilitatea încheierii unui acord privind o zonă de liber schimb aprofundat și cuprinzător, pentru care au fost lansate negocieri în octombrie 2014.

- (5) În acest context economic și financiar dificil, în aprilie 2013, autoritățile tunisiene și Fondul Monetar Internațional (FMI) au convenit cu privire la un acord stand-by pe trei ani fără caracter prudențial în valoare de 1 150 de milioane DST (drepturi speciale de trageri) pentru susținerea programului de reformă și ajustare economică al Tunisiei, care a fost prelungit până la sfârșitul anului 2015. O sumă totală de 1,5 miliarde USD a fost plătită în cadrul programului FMI după șase revizuiți finalizate ale programului.
- (6) În august 2013, Tunisia a solicitat asistență macrofinanciară suplimentară din partea Uniunii. Ca răspuns la această solicitare, în mai 2014 a fost adoptată o asistență macrofinanciară în valoare de 300 de milioane EUR sub formă de împrumuturi (AMF-I)⁴. Memorandumul de înțelegere care definește condițiile de politică aferente AMF-I a intrat în vigoare la 4 martie 2015. După implementarea măsurilor de politică convenite, prima tranșă a AMF-I a fost plătită la 7 mai 2015, iar a doua tranșă la 1 decembrie 2015.
- (7) Uniunea a acordat granturi în valoare de 524 de milioane EUR pentru perioada 2011-2015, în cadrul programului său curent de cooperare, în sprijinul agendei de reforme politice și economice a Tunisiei. În plus, 155 de milioane EUR au fost alocate Tunisiei în perioada 2011-2013 în cadrul programului „Sprijin pentru parteneriat, reforme și creștere favorabilă incluziunii” (SPRING) și 122 de milioane EUR în perioada 2014-2015 în cadrul programului „umbrelă”. De asemenea, Banca Europeană de Investiții a acordat împrumuturi în valoare de 1 338 de milioane EUR, începând cu anul 2011.
- (8) În 2015, economia Tunisiei a fost considerabil afectată de mai multe atacuri teroriste care au vizat sectoare economice cheie, precum turismul și transporturile, și au avut scopul de a perturba procesul de consolidare a tranziției politice a țării. Aceste atacuri au avut o incidență asupra redresării economice incipiente a Tunisiei. Alături de instabilitatea regională persistentă (inclusiv reactivarea conflictului din Libia) și de mediul economic european și mondial încă fragil, aceste evenimente au exacerbat problemele existente ale Tunisiei legate de balanța de plăți și poziția bugetară. Toți acești factori au condus la importante deficite financiare și bugetare externe.
- (9) În acest context plin de provocări, Uniunea și-a reafirmat angajamentul de a sprijini Tunisia în procesul de reformă economică și politică. În termeni concreți, acest angajament a fost exprimat în concluziile reuniunii Consiliului de asociere UE-Tunisia din martie 2015, precum și în concluziile Consiliului din 20 iulie 2015, în urma atacului terorist de la Sousse din iunie 2015. Sprijinul politic și economic din partea Uniunii pentru procesul de reformă al Tunisiei este compatibil cu politica adoptată de Uniune în relațiile cu țările din sudul Mediteranei, astfel cum este definită în cadrul politicii europene de vecinătate.
- (10) Ca urmare a deteriorării situației financiare și economice a Tunisiei, FMI și Tunisia au început discuțiile privind un nou acord cu o valoare mai mare, care ar putea lua forma unui mecanism de finanțare extinsă („program FMI”) și ar urma să se deruleze pe parcursul unei perioade de patru ani, începând din primăvara anului 2016. Noul program FMI ar avea ca scop atenuarea dificultăților pe termen scurt legate de balanța

⁴

Decizia nr. 534/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind acordarea de asistență macrofinanciară Republicii Tunisia (JO L 151, 21.5.2014, p. 9).

de plăți a Tunisiei, încurajând, în același timp, implementarea unor măsuri ferme de ajustare.

- (11) În august 2015, pe fondul înrăutățirii situației și a perspectivelor economice, Tunisia a solicitat asistență macrofinanciară suplimentară din partea Uniunii.
- (12) Având în vedere că Tunisia este o țară care face obiectul PEV, ea ar trebui să fie considerată eligibilă pentru a beneficia de asistență macrofinanciară din partea Uniunii.
- (13) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să fie un instrument financiar excepțional de sprijin necondiționat și fără o alocare specială pentru balanța de plăți, care vizează satisfacerea necesităților imediate de finanțare externă ale beneficiarului și ar trebui să stea la baza punerii în aplicare a unui program de politică care să conțină măsuri ferme imediate de ajustare și de reformă structurală, menite să îmbunătățească poziția pe termen scurt a balanței de plăți.
- (14) Având în vedere că în Tunisia există încă un deficit rezidual semnificativ de finanțare externă pentru balanța de plăți, în plus față de resursele furnizate de FMI și de alte instituții multilaterale, se consideră că asistența macrofinanciară pe care Uniunea ar urma să o furnizeze Tunisiei este un răspuns adecvat, în actualele circumstanțe excepționale, la solicitarea Tunisiei de sprijin pentru stabilizarea economică, alături de programul FMI. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar sprijini stabilizarea economică și agenda de reforme structurale a Tunisiei, completând resursele puse la dispoziție în cadrul acordului financiar cu FMI.
- (15) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să aibă drept scop sprijinirea restabilirii unei situații de finanțare externe sustenabile pentru Tunisia, sprijinind astfel dezvoltarea sa economică și socială.
- (16) Stabilirea valorii asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se bazează pe o evaluare cantitativă completă a nevoilor de finanțare externă reziduale ale Tunisiei și ține cont de capacitatea acesteia de autofinanțare prin resurse proprii, în special de rezervele internaționale pe care le are dispoziție. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să completeze programele și resursele furnizate de FMI și de Banca Mondială. Stabilirea valorii asistenței ia în considerare, de asemenea, contribuțiile financiare preconizate din partea donatorilor multilaterali și necesitatea de a asigura o partajare echitabilă a sarcinii între Uniune și alți donatori, precum și aplicarea anterioară a celorlalte instrumente de finanțare externă ale Uniunii în Tunisia și valoarea adăugată a implicării Uniunii în general.
- (17) Comisia ar trebui să garanteze faptul că asistența macrofinanciară din partea Uniunii este în conformitate, din punct de vedere juridic și al conținutului, cu principiile esențiale, cu obiectivele și cu măsurile adoptate în cadrul diferitelor domenii de acțiune externă și al altor politici pertinente ale Uniunii.
- (18) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să sprijine politica externă a Uniunii față de Tunisia. Serviciile Comisiei și Serviciul European de Acțiune Externă ar trebui să lucreze în strânsă colaborare pe parcursul operațiunii de asistență macrofinanciară pentru a coordona și a asigura coerența acțiunilor de politică externă ale Uniunii.
- (19) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să susțină angajamentul Tunisiei față de valorile pe care le partajează cu Uniunea, printre care democrația, statul de drept, buna guvernare, respectarea drepturilor omului, dezvoltarea durabilă

și reducerea sărăciei, precum și angajamentul său față de principiile privind schimburile comerciale deschise, echitabile și reglementate.

- (20) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să fie ca Tunisia să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartit și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului. În plus, obiectivele specifice ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să consolideze eficiența, transparența și responsabilitatea sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Tunisia și să promoveze reformele structurale având ca scop sprijinirea creșterii economice durabile și favorabile incluziunii, crearea de locuri de muncă și consolidarea bugetară. Atât îndeplinirea condițiilor prealabile, cât și realizarea obiectivelor respective ar trebui monitorizate periodic de către Comisie și Serviciul European de Acțiune Externă.
- (21) Pentru a se asigura că interesele financiare ale Uniunii în legătură cu asistența macrofinanciară din partea Uniunii sunt protejate în mod eficient, Tunisia ar trebui să adopte măsuri corespunzătoare privind prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte abateri legate de această asistență. În plus, ar trebui să se adopte dispoziții care să prevadă efectuarea de verificări de către Comisie și de audituri de către Curtea de Conturi.
- (22) Punerea la dispoziție a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii nu aduce atingere competențelor Parlamentului European și Consiliului (în calitate de autoritate bugetară).
- (23) Sumele provizionului necesar pentru asistența macrofinanciară ar trebui să fie în concordanță cu creditele bugetare prevăzute în cadrul financiar multianual.
- (24) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui gestionată de către Comisie. Pentru a garanta că Parlamentul European și Consiliul pot să urmărească punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia ar trebui să le informeze periodic cu privire la evoluțiile legate de asistență și să le furnizeze documentele relevante.
- (25) Pentru a asigura condiții uniforme de punere în aplicare a prezentei decizii, Comisiei ar trebui să i se confere competențe de executare. Aceste competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁵.
- (26) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să facă obiectul unor condiții de politică economică, ce urmează a fi consemnate într-un memorandum de înțelegere. Pentru a se asigura condiții de punere în aplicare uniforme și din motive de eficiență, Comisia ar trebui să fie abilitată să negocieze astfel de condiții cu autoritățile tunisiene, sub supravegherea comitetului reprezentanților statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În conformitate cu regulamentul respectiv, procedura de consultare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, tuturor cazurilor altele decât cele prevăzute în regulamentul respectiv. Având în vedere impactul potențial important al asistenței de peste 90 de milioane EUR, se cuvine să se utilizeze procedura de examinare pentru aceste operațiuni. Luând în considerare cuantumul asistenței macrofinanciare din partea Uniunii pentru Tunisia, procedura de examinare ar trebui să se aplice pentru adoptarea memorandumului de înțelegere și pentru orice reducere, suspendare sau anulare a asistenței,

⁵ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

1. Uniunea pune la dispoziția Tunisiei asistență macrofinanciară cu o valoare maximă de 500 de milioane EUR (denumită în continuare „asistența macrofinanciară din partea Uniunii”), cu scopul de a sprijini stabilizarea economică a Tunisiei și agenda consistentă de reforme a acestei țări. Asistența contribuie la acoperirea nevoilor Tunisiei legate de balanța de plăți, astfel cum au fost identificate în programul FMI.
2. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este furnizată integral Tunisiei sub formă de împrumuturi. Comisia este împuternicită în numele Uniunii Europene să împrumute fondurile necesare de pe piețele de capital sau de la instituții financiare și să le împrumute mai departe Tunisiei. Împrumuturile au o scadență medie de maximum 15 ani.
3. Acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este gestionată de Comisie, în conformitate cu acordurile sau înțelegerile încheiate între Fondul Monetar Internațional (FMI) și Tunisia și cu principiile și obiectivele-cheie ale reformelor economice stabilite în Acordul de asociere UE-Tunisia convenit în cadrul politicii europene de vecinătate (PEV). Comisia informează periodic Parlamentul European și Consiliul în legătură cu evoluția asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv în legătură cu tragerile din aceasta, și pune la dispoziția instituțiilor respective documentele relevante în timp util.
4. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii se acordă pentru o perioadă de doi ani și jumătate începând cu prima zi de la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere menționat la articolul 3 alineatul (1).
5. În cazul în care nevoile de finanțare ale Tunisiei se reduc în mod semnificativ în perioada de tragere a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii comparativ cu estimările inițiale, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), fie reduce cuantumul asistenței, fie o suspendă sau o anulează.

Articolul 2

1. O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este ca Tunisia să respecte mecanismele democratice reale, printre care un sistem parlamentar pluripartit și statul de drept, și să garanteze respectarea drepturilor omului.
2. Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă monitorizează îndeplinirea acestei condiții prealabile pe parcursul întregului ciclu de viață al asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.
3. Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului⁶.

⁶ Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30).

Articolul 3

1. Comisia, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), convine cu autoritățile tunisiene asupra unor condiții de politică economică și financiară clar definite, axate pe reforme structurale și pe finanțe publice solide, la care urmează să fie supusă asistența macrofinanciară din partea Uniunii, care urmează să fie expuse într-un memorandum de înțelegere (denumit în continuare „memorandumul de înțelegere”). Condițiile financiare și de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere sunt coerente cu acordurile sau înțelegerile menționate la articolul 1 alineatul (3), inclusiv cu programele de reformă structurală și de ajustare macroeconomică implementate de Tunisia cu sprijinul FMI.
2. Condițiile menționate la alineatul (1) vizează, în special, creșterea eficienței, a transparenței și a responsabilității sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Tunisia, inclusiv în ceea ce privește utilizarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. Progresul înregistrat cu privire la deschiderea reciprocă a piețelor, dezvoltarea schimburilor comerciale echitabile și bazate pe norme, precum și alte priorități în contextul politicii externe a Uniunii trebuie și ele luate în considerare în mod corespunzător în momentul elaborării măsurilor de politică. Progresele înregistrate pentru realizarea obiectivelor respective sunt monitorizate periodic de Comisie.
3. Condițiile financiare detaliate ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se stabilesc în acordul de împrumut care urmează a fi încheiat între Comisie și autoritățile tunisiene.
4. Comisia verifică periodic îndeplinirea în continuare a condițiilor menționate la articolul 4 alineatul (3), inclusiv conformitatea politicilor economice ale Tunisiei cu obiectivele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În cadrul acestor verificări, Comisia acționează în strânsă coordonare cu FMI și Banca Mondială și, dacă este necesar, cu Parlamentul European și Consiliul.

Articolul 4

1. Sub rezerva condițiilor menționate la alineatul (3), asistența macrofinanciară din partea Uniunii este pusă la dispoziție de Comisie sub forma a trei tranșe de împrumut. Mărimea fiecărei tranșe este stabilită în memorandumul de înțelegere menționat la articolul 3.
2. Sumele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii sunt provizionate, dacă este cazul, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului⁷.
3. Comisia decide punerea la dispoziție a tranșelor cu condiția îndeplinirii tuturor condițiilor următoare:
 - (a) condiția prealabilă prevăzută la articolul 2;
 - (b) o implementare continuă și satisfăcătoare a unui program de politică care conține măsuri ferme de ajustare și de reformă structurală, sprijinite de un mecanism de creditare al FMI fără caracter prudential; și
 - (c) implementarea satisfăcătoare a condițiilor financiare și de politică economică convenite în memorandumul de înțelegere.

⁷

Regulamentul (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului din 25 mai 2009 privind constituirea Fondului de garantare pentru acțiuni externe (JO L 145, 10.6.2009, p. 10).

Eliberarea celei de a doua tranșe nu are loc, în principiu, mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a primei tranșe. Eliberarea celei de a treia tranșe nu are loc, în principiu, mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a celei de a doua tranșe.

4. În cazul în care condițiile de la alineatul (3) sunt nerespectate în permanență, Comisia suspendă temporar sau anulează plata asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În astfel de cazuri, Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele respectivei suspendări sau anulări.
5. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este vărsată Băncii Centrale a Tunisiei. Sub rezerva dispozițiilor stabilite în memorandumul de înțelegere, care includ o confirmare a nevoilor reziduale de finanțare bugetară, fondurile Uniunii pot fi transferate Ministerului de finanțe al Tunisiei în calitate de beneficiar final.

Articolul 5

1. Operațiunile de contractare și de acordare a împrumutului legate de asistența macrofinanciară din partea Uniunii se efectuează în euro, utilizând aceeași dată a valutei și nu implică Uniunea în transformarea scadenței și nu o expune niciunui risc legat de cursul de schimb sau de rata dobânzii sau vreunui alt risc comercial.
2. În cazul în care condițiile permit acest lucru și la solicitarea Tunisiei, Comisia poate lua măsurile necesare pentru a asigura includerea în termenii și condițiile de acordare a împrumutului a unei clauze de rambursare anticipată, precum și corelarea acestei clauze cu o clauză corespondentă în termenii și condițiile operațiunilor de contractare a împrumutului.
3. Dacă circumstanțele permit îmbunătățirea ratei dobânzii împrumutului și dacă Tunisia solicită acest lucru, Comisia poate decide refinanțarea integrală sau parțială a împrumuturilor sale contractate inițiale sau poate restructura condițiile financiare corespondente. Operațiunile de refinanțare sau restructurare se efectuează în conformitate cu alineatele (1) și (4) și nu au ca efect prelungirea termenului de scadență al împrumuturilor contractate în cauză sau majorarea valorii capitalului restant la data refinanțării sau restructurării.
4. Toate costurile înregistrate de Uniune în legătură cu operațiunile de împrumut și de credit prevăzute în prezenta decizie sunt suportate de Tunisia.
5. Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluția operațiunilor menționate la alineatele (2) și (3).

Articolul 6

1. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este implementată în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului⁸ și cu Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei⁹.
2. Punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii face obiectul unei gestiuni directe.

⁸ Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) Nr. 1605/2002 al Consiliului (JO L 298, 26.10.2012, p. 1).

⁹ Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L 362, 31.12.2012, p. 1).

3. Acordul de împrumut care urmează a fi convenit cu autoritățile tunisiene conține dispoziții care:
- (a) garantează faptul că Tunisia verifică în mod periodic dacă finanțarea acordată din bugetul Uniunii a fost utilizată în mod corespunzător, adoptă măsurile corespunzătoare de prevenire a neregulilor și a fraudei și, după caz, întreprinde acțiuni juridice pentru recuperarea fondurilor furnizate în temeiul prezentei decizii care au fost deturnate;
 - (b) asigură protecția intereselor financiare ale Uniunii, prevăzând în mod special măsuri specifice pentru prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte nereguli care afectează asistența macrofinanciară din partea Uniunii, în conformitate cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului¹⁰, Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96 al Consiliului¹¹ și Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹²;
 - (c) autorizează în mod expres Comisia, inclusiv Oficiul European de Luptă Antifraudă, sau reprezentanții acesteia, să efectueze verificări, inclusiv la fața locului, precum și inspecții;
 - (d) autorizează în mod expres Comisia și Curtea de Conturi Europeană să efectueze audituri atât în timpul, cât și după perioada de disponibilitate a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv să efectueze verificări de documente și audituri la fața locului, cum ar fi evaluările operaționale;
 - (e) garantează faptul că Uniunea are dreptul la rambursarea anticipată a împrumutului atunci când s-a stabilit că, în ceea ce privește gestionarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Tunisia s-a angajat într-un act de fraudă sau corupție sau într-o altă activitate ilegală care prejudiciază interesele financiare ale Uniunii.
4. Înainte de implementarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Comisia evaluează, prin intermediul unei evaluări operaționale, soliditatea mecanismelor financiare, procedurile administrative și mecanismele interne și externe de control ale Tunisiei care sunt relevante pentru respectiva asistență.

Articolul 7

1. Comisia este asistată de un comitet. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

¹⁰ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

¹¹ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2).

¹² Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1).

Articolul 8

1. Până la data de 30 iunie a fiecărui an, Comisia înaintează Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei decizii în anul anterior, inclusiv o evaluare a punerii în aplicare. Raportul:
 - (a) examinează progresele înregistrate în punerea în aplicare a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii;
 - (b) evaluează situația și perspectivele economice ale Tunisiei, precum și progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor de politică menționate la articolul 3 alineatul (1);
 - (c) indică legătura dintre condițiile de politică economică prevăzute în memorandumul de înțelegere, performanțele economice și bugetare ale Tunisiei la acea dată și deciziile Comisiei de a pune la dispoziție tranșele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.
2. În cel mult doi ani de la expirarea perioadei de disponibilitate menționate la articolul 1 alineatul (4), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare ex-post, evaluând rezultatele și eficiența operațiunilor din cadrul asistenței macrofinanciare din partea Uniunii încheiate și măsura în care acestea au contribuit la obiectivele asistenței.

Articolul 9

Prezenta decizie intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 1.1. Denumirea propunerii/inițiativei
- 1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB
- 1.3. Tipul propunerii/inițiativei
- 1.4. Obiectiv(e)
- 1.5. Motivele propunerii/inițiativei
- 1.6. Durata și impactul financiar
- 1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)

2. MĂSURI DE GESTIONARE

- 2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare
- 2.2. Sistemul de gestiune și de control
- 2.3. Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

- 3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)
- 3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor
- 3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

FIȘĂ FINANCIARĂ LEGISLATIVĂ

1. CADRUL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

1.1. Denumirea propunerii/inițiativei

Decizie privind acordarea unei asistențe macrofinanciare suplimentare Republicii Tunisia

1.2. Domeniul (domeniile) de politică în cauză în structura ABM/ABB¹³

Domeniul de politică: Titlul 01 – Afaceri economice și financiare

Activitate: 03 – Afaceri economice și financiare internaționale

1.3. Tipul propunerii/inițiativei

X Propunerea/inițiativa se referă la o acțiune nouă

1.4. Obiectiv(e)

1.4.1. Obiectiv(e) strategic(e) multianual(e) al(e) Comisiei vizat(e) de propunere/inițiativă

„Promovarea prosperității dincolo de granițele Uniunii Europene”

Principalele domenii de activitate ale DG ECFIN în acest sector sunt următoarele:

1. Sprijinirea implementării politicii europene de vecinătate prin aprofundarea analizei economice și consolidarea dialogului și a consultării asupra aspectelor economice ale planurilor de acțiune.

2. Dezvoltarea, monitorizarea și implementarea asistenței macrofinanciare pentru țările terțe partenere, în cooperare cu instituțiile financiare internaționale relevante.

1.4.2. Obiectiv(e) specific(e) și activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză

Obiectivul specific nr. 1: „Acordarea de asistență macrofinanciară țărilor terțe pentru soluționarea crizelor privind balanța de plăți a acestor țări și restaurarea sustenabilității datoriei lor externe”

Activitatea (activitățile) ABM/ABB în cauză Relații economice și financiare internaționale, guvernanta mondială.

1.4.3. Rezultatul (rezultatele) și impactul preconizate

Asistența propusă constă într-un împrumut în valoare de 500 de milioane EUR acordat de UE Republicii Tunisia („Tunisia”), cu scopul de a contribui la ameliorarea situației balanței de plăți a acestei țări. Asistența, care urmează să fie plătită în trei tranșe, va ajuta Tunisia să depășească situația dificilă cu care se confruntă, sub aspect economic și al balanței de plăți, situație amplificată de atacurile teroriste din 2015 și de persistența tulburărilor interne și regionale. Ea va promova, de asemenea, reforme structurale destinate să sporească creșterea economică sustenabilă și îmbunătățirea gestionării finanțelor publice.

1.4.4. Indicatori de rezultat și de impact

Autoritățile vor trebui să transmită periodic serviciilor Comisiei rapoarte cu privire la o serie de indicatori și să prezinte un raport complet asupra îndeplinirii condițiilor de politică convenite înainte de plata celei de-a doua și de-a treia tranșe a asistenței.

¹³

¹³ABM (activity based management): gestiune pe activități – ABB (activity based budgeting): întocmirea bugetului pe activități.

Serviciile Comisiei vor continua să monitorizeze gestionarea finanțelor publice, în urma evaluării operaționale a circuitelor financiare și a procedurilor administrative din Tunisia, care va fi efectuată în pregătirea acestei operațiuni. Delegația UE în Tunisia va prezenta, de asemenea, rapoarte periodice pe teme relevante pentru monitorizarea asistenței. Serviciile Comisiei vor rămâne în contact permanent cu FMI și cu Banca Mondială, pentru a beneficia de informațiile desprinse din activitățile curente ale acestora în Tunisia.

Propunerea de decizie prevede un raport anual către Consiliu și Parlamentul European, care să cuprindă o evaluare a implementării acestei operațiuni. În termen de doi ani de la expirarea perioadei de punere în aplicare, se va efectua o evaluare ex-post independentă a asistenței.

1.5. Motivele propunerii/inițiativei

1.5.1. Cerință (cerințe) de îndeplinit pe termen scurt sau lung

Acordarea asistenței va fi condiționată de realizarea unor progrese satisfăcătoare în implementarea viitorului program economic convenit între Tunisia și FMI, care se preconizează că va fi instituit până în martie 2016. În plus, Comisia convine cu autoritățile tunisiene cu privire la o serie de condiții de politică specifice, enumerate în cadrul unui memorandum de înțelegere, care trebuie îndeplinite înainte de eliberarea celei de a doua și de a treia tranșe de către Comisie.

1.5.2. Valoarea adăugată a implicării UE

Sprijinind Tunisia să depășească șocul economic cauzat de atacurile teroriste din 2015 și de tulburările interne și regionale, asistența macrofinanciară propusă va contribui la promovarea stabilității macroeconomice și a reformelor economice, susținând în același timp consolidarea tranziției politice a acestei țări. Venind în completarea resurselor puse la dispoziție de instituțiile financiare internaționale, de UE și de alți donatori, asistența va contribui la eficiența globală a pachetului de sprijin financiar furnizat de comunitatea internațională a donatorilor.

De asemenea, programul propus va consolida angajamentul guvernului în favoarea reformei și aspirațiile sale către o relație mai apropiată cu UE. Acest rezultat va fi atins, printre altele, prin impunerea unor condiții adecvate pentru plata asistenței. Într-un context mai larg, programul va transmite celorlalte țări din regiune un semnal al disponibilității UE de a continua să sprijine statele care se angajează în mod clar pe calea reformelor politice în perioade de dificultăți economice.

1.5.3. Învățămintele desprinse din experiențe anterioare similare

Din 2004, au fost efectuate în total șaisprezece evaluări ex-post ale operațiunilor de asistență macrofinanciară. Aceste evaluări concluzionează că operațiunile de asistență macrofinanciară contribuie, deși uneori modest și indirect, la îmbunătățirea sustenabilității externe, la stabilitatea macroeconomică și la realizarea reformelor structurale în țara beneficiară. În majoritatea cazurilor, operațiunile de asistență macrofinanciară au avut un efect pozitiv asupra balanței de plăți a țării beneficiare și au contribuit la relaxarea constrângerilor bugetare ale acesteia. De asemenea, aceste operațiuni au condus la o creștere economică ceva mai însemnată.

1.5.4. Compatibilitatea și posibila sinergie cu alte instrumente corespunzătoare

UE se numără printre principalii donatori ai Tunisiei. Asistența financiară acordată în temeiul Instrumentului european de vecinătate (IEV) și anterior în cadrul Instrumentului european de vecinătate și parteneriat (IEVP) s-a ridicat la 801 milioane EUR pentru

perioada 2011-2015, incluzând 277 de milioane EUR din fonduri SPRING și fonduri de tip umbrelă (155 de milioane EUR, respectiv 122 de milioane EUR). Aceste fonduri au fost completate prin finanțări din cadrul altor instrumente ale UE, precum Instrumentul de stabilitate (IdS), Instrumentul european pentru democrație și drepturile omului (IEDDO), Facilitatea de investiții pentru vecinătate (FIV) și programele tematice din cadrul Instrumentului de cooperare pentru dezvoltare (ICD). Din 2011, Banca Europeană de Investiții a acordat împrumuturi în valoare de 1 338 de milioane EUR, dintre care 200 de milioane EUR în 2015. În cele din urmă, AMF-I în valoare de 300 de milioane EUR, aprobată în 2014, este implementată în mod satisfăcător, rămânând de plătit numai ultima tranșă, în valoare de 100 de milioane EUR.

Principala valoare adăugată a AMF comparativ cu alte instrumente ale UE ar fi contribuția la crearea unui cadru macroeconomic stabil, inclusiv prin promovarea unei balanțe de plăți și a unei situații bugetare sustenabile, precum și a unui cadru adecvat pentru reformele structurale. Asistența macrofinanciară nu constituie un sprijin financiar regulat și nu este destinată să sprijine dezvoltarea economică și socială a țărilor beneficiare. Aceasta trebuie întreruptă de îndată ce situația financiară externă a țării revine pe calea sustenabilității. Ulterior, pot fi utilizate instrumentele de cooperare obișnuite ale UE.

AMF este totodată concepută pentru a veni în completarea intervențiilor instituțiilor financiare internaționale, în special programul de ajustare și de reformă sprijinit de mecanismul de finanțare extinsă al FMI și de împrumuturile pentru politicile de dezvoltare acordate de Banca Mondială.

1.6. Durata și impactul financiar

X Propunere/inițiativă pe **durată determinată**

X Propunere/inițiativă în vigoare pentru o perioadă de 2,5 ani de la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere, așa cum se prevede la articolul 1 alineatul (4) din decizie

X Se preconizează că impactul financiar se va produce în perioada 2016-2019

1.7. Modul (modurile) de gestiune preconizat(e)¹⁴

X **Gestiune centralizată directă** asigurată de către Comisie

2. MĂSURI DE GESTIONARE

2.1. Dispoziții în materie de monitorizare și de raportare

Asistența are caracter macroeconomic și este concepută să fie compatibilă cu viitorul program economic sprijinit de FMI. Serviciile Comisiei vor monitoriza acțiunea pe baza progreselor înregistrate în implementarea programului FMI și a măsurilor de reformă concrete care urmează a fi convenite cu autoritățile tunisiene într-un memorandum de înțelegere (a se vedea și punctul 1.4.4).

2.2. Sistemul de gestiune și de control

2.2.1. Riscul (riscurile) identificat(e)

În ceea ce privește operațiunea de acordare a asistenței macrofinanciare propuse, există riscuri fiduciare, riscuri legate de politicile aplicate și riscuri legate de situația politică în general.

¹⁴

¹⁴Explicațiile privind modurile de gestiune, precum și trimerile la Regulamentul financiar sunt disponibile pe site-ul BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

Există riscul ca asistența macrofinanciară, care nu este dedicată unor cheltuieli specifice, să fie utilizată în mod fraudulos. În general, acest risc este legat de factori cum ar fi calitatea sistemelor de gestionare din cadrul băncii centrale și al ministerului de finanțe și de adecvarea capacităților de audit intern și extern.

Un alt risc important pentru operațiune decurge din situația securității interne, în special cea legată de eventualitatea unor atacuri teroriste, care ar putea să destabilizeze și mai mult sectoare economice cheie, să slăbească hotărârea autorităților politice de a pune în aplicare reformele economice necesare și să dea naștere unor tulburări sociale. Un derapaj al procesului de ajustare ar putea să pună în pericol obiectivele programului sprijinit de FMI, să amenințe stabilitatea macroeconomică și să împiedice acordarea efectivă a AMF-II. Există, totodată, riscuri importante care decurg din situația regională de conflict politic, mai ales cea din Libia, care are un impact negativ asupra situației economice și sociale din Tunisia, inclusiv prin fluxul de refugiați libieni.

În cele din urmă, există riscuri care derivă dintr-o posibilă deteriorare a mediului economic european și mondial (având în vedere dependența puternică a Tunisiei de piața UE) și din creșterea prețurilor la energie și alimente la nivel internațional, fapt care ar avea un efect important asupra situației bugetare și a balanței de plăți din Tunisia.

2.2.2. *Metoda (metodele) de control preconizată (preconizate)*

Asistența macrofinanciară va face obiectul procedurilor de verificare, control și audit aflate în sarcina Comisiei, inclusiv a Oficiului de Luptă Antifraudă (OLAF), și a Curții de Conturi Europene.

2.2.3. *Costurile și beneficiile controalelor și rata probabilă de neconformitate*

Costurile de bază înregistrate de Comisie cu privire la metodele de verificare și control sunt descrise în tabelul 3.2.1. În plus, există costuri pentru Curtea Europeană de Conturi și costuri legate de eventualele intervenții ale OLAF. Evaluarea operațională efectuată de serviciile Comisiei în 2014 nu numai că ajută la evaluarea riscurilor utilizării abuzive a fondurilor, ci, în plus, furnizează informații utile asupra reformelor necesare în domeniul gestionării finanțelor publice, care se pot reflecta ulterior în condițiile de politică aferente operațiunii. În ceea ce privește rata probabilă de nerespectare, riscul aferent (sub forma nerambursării creditului sau a utilizării abuzive a fondurilor) este considerat a fi scăzut, pe baza experienței cu instrumentul de asistență macrofinanciară de la crearea sa.

2.3. **Măsuri de prevenire a fraudelor și a neregulilor**

Pentru a atenua riscurile de utilizare frauduloasă se vor lua mai multe măsuri:

În primul rând, memorandumul de înțelegere și acordul de împrumut vor include o serie de dispoziții privind inspecțiile, prevenirea fraudei, auditurile, precum și recuperarea fondurilor în caz de fraudă sau de corupție. De asemenea, asistența va fi plătită într-un cont special la Banca Centrală a Tunisiei.

În plus, serviciile Comisiei au efectuat, în ianuarie 2014, cu sprijinul unor consultanți externi, o evaluare operațională, pentru a analiza fiabilitatea circuitelor financiare și a procedurilor administrative relevante pentru acest tip de asistență. Conform concluziilor evaluării, cadrul pentru buna gestiune financiară a asistenței macrofinanciare este suficient de eficace în Tunisia. Comisia a preluat o serie de recomandări ale evaluării operaționale, încorporându-le în formularea condițiilor privind reforma gestiunii finanțelor publice inclusă în programul AMF-I și intenționează să facă același lucru și în ceea ce privește condițiile legate de noua asistență macrofinanciară propusă. Totodată, Comisia utilizează și

alte operațiuni de sprijin bugetar pentru a ajuta autoritățile tunisiene să își îmbunătățească sistemele de gestionare a finanțelor publice, iar aceste eforturi sunt sprijinite și de alți donatori.

În fine, asistența va face obiectul procedurilor de verificare, control și audit aflate în sarcina Comisiei, cu sprijinul Oficiului de Luptă Antifraudă (OLAF) și al Curții de Conturi Europene.

3. IMPACTUL FINANCIAR ESTIMAT AL PROPUNERII/INIȚIATIVEI

3.1. Rubrica (rubricile) din cadrul financiar multianual și linia (liniile) bugetară (bugetare) de cheltuieli afectată (afectate)

- Linii bugetare existente

01 03 02: Asistență macrofinanciară

01 04 01 14 – Provizionarea Fondului de garantare

În ordinea rubricilor din cadrul financiar multianual și a liniilor bugetare.

Rubrica din cadrul financiar multianual	Linia bugetară	Tipul cheltuielilor	Contribuție			
	Număr [Rubrica.....]	Dif./ Nedif. ⁽¹⁵⁾	Țări AELS ¹⁶	Țări candidate ¹⁷	Țări terțe	În sensul articolului 18 alineatul (1) litera (aa) din Regulamentul financiar
4	01 03 02 Asistență macrofinanciară	Dif.	NU	NU	NU	NU
4	01 04 01 14 Provizionarea Fondului de garantare	Dif.	NU	NU	NU	NU

01 04 01 04 – Garanția Uniunii Europene pentru împrumuturile UE destinate asistenței macrofinanciare pentru țări terțe. Fondul de garantare pentru acțiuni externe trebuie să fie provizionat în conformitate cu Regulamentul privind Fondul de garantare, cu modificările ulterioare. Conform acestui regulament, împrumuturile se bazează pe suma datorată la sfârșitul anului. Fondul de garantare trebuie să fie provizionat utilizându-se fondurile aferente liniei bugetare 01 04 01 14 („Provizionarea Fondului de garantare”), la o rată de 9 % din totalul pasivelor restante. Suma provizionului se calculează la începutul anului „n” ca diferența dintre suma țintă și activele nete ale fondului la finalul anului „n-1”. Această sumă a provizionului este introdusă în anul „n” la bugetul preliminar pentru anul „n+1” și este plătită efectiv într-o singură tranzacție la începutul anului „n+1” din „Provizionarea Fondului de garantare” (linia bugetară 01 04 01 14). Prin urmare,

¹⁵ Dif. = credite diferențiate / Nedif. = credite nediferențiate.

¹⁶ AELS: Asociația Europeană a Liberului Schimb.

¹⁷ Țările candidate și, după caz, țările potențial candidate din Balcanii de Vest.

un procent de 9% (maximum 45 de milioane EUR) din suma plătită efectiv se va considera în suma țintă la sfârșitul anului „n-1” pentru calcularea provizionării fondului.

Rubrica bugetară („p.m.”) corespunzătoare garanției bugetare pentru împrumutul acordat va fi activată doar în cazul unei executări efective a garanției. Nu se așteaptă ca garanția bugetară să fie activată.

☐☐Noi linii bugetare a căror creare se solicită: nu este cazul.

3.2. Impactul estimat asupra cheltuielilor

3.2.1. Sinteza impactului estimat asupra cheltuielilor

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:

4

DG: ECFIN			Anul 2016 ¹⁸	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	TOTAL
• Credite operaționale							
Linia bugetară 01 04 01 14 Provizionarea Fondului de garantare	Angajamente	(1a)			31,5	13,5	45
	Plăți	(2a)			31,5	13,5	45
Credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe ¹⁹ (evaluări operaționale și evaluări ex-post)							
Linia bugetară 01 03 02	Angajamente	(3)			0,15		0,15
	Plăți	(3a)			0,05	0,10	0,15
TOTAL credite pentru DG ECFIN	Angajamente	=1+1a+3			31,65	13,5	45,15
	Plăți	=2+2a+3			31,55	13,6	45,15

• TOTAL credite operaționale	Angajamente	(4)			31,65	13,5	45,15
	Plăți	(5)			31,55	13,6	45,15
TOTAL credite cu caracter administrativ finanțate din bugetul anumitor programe		(6)					

TOTAL credite în cadrul RUBRICII 4 din cadrul financiar multianual	Angajamente	=4+ 6			31,65	13,5	45,15
	Plăți	=5+ 6			31,55	13,6	45,15

¹⁸ Anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

¹⁹ Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

În cazul în care propunerea/initiativa afectează mai multe rubrici:

milioane EUR (cu trei zecimale)

Rubrica din cadrul financiar multianual:	5	„Cheltuieli administrative”				
---	----------	------------------------------------	--	--	--	--

		Anul 2016	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	TOTAL
DG: ECFIN						
• Resurse umane		0,039	0,029	0,021	0,016	0,105
• Alte cheltuieli administrative		0,025	0,015			0,040
TOTAL DG ECFIN	Credite	0,064	0,044	0,021	0,016	0,145
TOTAL credite pentru RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	(Total angajamente = Total plăți)	0,064	0,044	0,021	0,016	0,145

milioane EUR (cu trei zecimale)

		Anul 2016 ²⁰	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	TOTAL
TOTAL credite în cadrul RUBRICILOR 1-5 din cadrul financiar multianual	Angajamente	0,064	0,044	31,671	13,516	45,295
	Plăți	0,064	0,044	31,571	13,616	45,295

²⁰

²⁰Anul în care începe punerea în aplicare a propunerii.

3.2.2. Impactul estimat asupra creditelor operaționale

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite operaționale
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite operaționale, conform explicațiilor de mai jos:

Credite de angajament în milioane EUR (cu trei zecimale)

A se indica obiectivele și realizările

OBIECTIVUL SPECIFIC nr. 1

		Anul 2016		Anul 2017		Anul 2018		Anul 2019			
Tip		Număr	Costuri	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Număr	Costuri	Număr total	Costuri totale
- Realizarea 1	Evaluare ex-post					1	0,15			1	0,15
- Realizarea 2	Provizionarea Fondului de garantare					1	31,5	1	13,5	2	45
Subtotal pentru obiectivul specific nr. 1						2	31,65	1	13,5	3	45,15
COSTURI TOTALE						2	31,65	1	13,5	3	45,15

3.2.3. Impactul estimat asupra creditelor cu caracter administrativ

3.2.3.1. Sinteză

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de credite cu caracter administrativ
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de credite cu caracter administrativ, conform explicațiilor de mai jos:

milioane EUR (cu trei zecimale)

	Anul 2016 ²¹	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)			TOTAL
RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual								
Resurse umane	0,039	0,029	0,021	0,016				0,105
Alte cheltuieli administrative	0,025	0,015						0,040
Subtotal RUBRICA 5 din cadrul financiar multianual	0,064	0,044	0,021	0,016				0,145
În afara RUBRICII 5²² din cadrul financiar multianual								
Resurse umane								
Alte cheltuieli cu caracter administrativ								
Subtotal în afara RUBRICII 5 din cadrul financiar multianual								
TOTAL	0,065	0,044	0,021	0,016				0,145

Necesarul de credite administrative va fi acoperit de creditele Direcției Generale care sunt deja alocate pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul Direcției Generale, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate Direcției Generale care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

²¹ Anul în care începe punerea în aplicare a propunerii/inițiativei.

²² Asistență tehnică și/sau administrativă și cheltuieli de sprijin pentru punerea în aplicare a programelor și/sau a acțiunilor UE (fostele linii „BA”), cercetare indirectă și cercetare directă.

3.2.3.2. Necesarul de resurse umane estimat

- ☐ Propunerea/inițiativa nu implică utilizarea de resurse umane.
- ☒ Propunerea/inițiativa implică utilizarea de resurse umane, conform explicațiilor de mai jos:

Estimări în echivalent normă întreagă

	Anul 2016	Anul 2017	Anul 2018	Anul 2019	A se introduce atâția ani câți sunt considerați necesari pentru a reflecta durata impactului (cf. punctul 1.6)		
• Posturi din schema de personal (funcționari și agenți temporari)							
01 01 01 01 (la sediu și în birourile de reprezentare ale Comisiei)	0,39	0,29	0,21	0,16			
XX 01 01 02 (în delegații)							
XX 01 05 01 (cercetare indirectă)							
10 01 05 01 (cercetare directă)							
• Personal extern (în echivalent normă întreagă: ENI)²³							
XX 01 02 01 (AC, INT, END din „pachetul global”)							
XX 01 02 02 (AC, INT, JED, AL și END în delegații)							
XX 01 04 yy ²⁴	- la sediu						
	- în delegații						
XX 01 05 02 (AC, END, INT - cercetare indirectă)							
10 01 05 02 (AC, INT, END- cercetare directă)							
Alte linii bugetare (a se preciza)							
TOTAL	0,39	0,29	0,21	0,16			

XX este domeniul de politică sau titlul din buget în cauză.

Necesarul de resurse umane va fi asigurat din efectivele de personal ale Direcției Generale în cauză alocate deja pentru gestionarea acțiunii și/sau realocate intern în cadrul Direcției Generale, completate, după caz, prin resurse suplimentare ce ar putea fi alocate Direcției Generale care gestionează acțiunea în cadrul procedurii de alocare anuală și în lumina constrângerilor bugetare.

Costul personalului necesar este estimat pe baza a 30 % din cheltuielile anuale pentru un funcționar cu gradul AD5-AD12.

Descrierea sarcinilor care trebuie efectuate:

Funcționari și personal temporar	Șef de unitate: Supraveghează și gestionează operațiunea, convin asupra rapoartelor de evaluare din cadrul acordului de împrumut, conduc misiuni și evaluează progresele înregistrate în ceea ce privește respectarea condițiilor. Birou: Pregătirea memorandumului de înțelegere, relaționarea cu autoritățile și cu IFI, relaționarea cu experții externi pentru evaluarea operațională și evaluarea ex-post, desfășurarea de misiuni de evaluare și pregătirea de rapoarte ale serviciilor Comisiei, elaborarea de proceduri ale Comisiei în legătură cu gestionarea asistenței.
----------------------------------	---

²³ AC= agent contractual; AL = agent local; END= expert național detașat; INT = personal pus la dispoziție de agenții de muncă temporară („Intérimaire”); JED = „Jeune Expert en Délégation” (expert tânăr în delegații).

²⁴ Subplafonul pentru personal extern acoperit din creditele operaționale (fostele linii „BA”).

Personal extern	N/A
-----------------	-----

3.2.4. *Compatibilitatea cu actualul cadru financiar multianual*

- ☒ Propunerea/inițiativa este compatibilă cu cadrul financiar multianual existent.

3.2.5. *Contribuția terților*

- ☒ Propunerea/inițiativa nu prevede cofinanțare din partea terților.

3.3. Impactul estimat asupra veniturilor

- ☒ Propunerea/inițiativa nu are impact financiar asupra veniturilor.